

Békési

Harangszó

XVI. évfolyam . szám – A BÉKÉSI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG DÍJTALAN IDŐSZAKI HÍRADÓJA – 2015. június

Csukás István:

Tanévzáró

Félre irka, sutba táska,
vidám szemünk ne is lássa,
vigyük gyorsan a padlásra,
őszig legyen ott lakása.

Elő sárkány, elő labda,
szállj az égnél magasabbra.
Gyere, állj be a csapatba,
estig ne is hagyjuk abba.

Vár a víz és vár partja,
vár a nyári rét, a tarka,
szívünk boldog, bőrünk barna,
ki erre fut, ki meg arra.

Félre irka, félre táska,
vidám szemünk ne is lássa,
vigyük gyorsan a padlásra,
őszig legyen ott lakása.

Isten rajtad: végtelen könny; Isten benned: végtelen mosoly.

Weöres Sándor

Szerkesztői jegyzet

Habár már régen mögöttünk van, véleményem szerint a pünkösti ünnep mindig aktuális. Szerkesztői jegyzetemben erről elmélkedek.

Miért is fontos a pünkösd ünnepe? Miért emlékezik rá a keresztyénség évről évre? A pünkösd gazdag jelentést hordoz magában. A pünkösd arról beszél, hogy Istent a legteljesebb módon ismerhetjük meg. Az Őszövetség népe jól ismerte a gondviselő teremő Atyát, aki Augustus császár uralkodása idején elküldte a világba a Fiút, Jézus Krisztust. Azt is mondhatjuk, Isten megtestesült és közöttünk lakott. Miután Jézus elvégezte a munkáját, elhagyta a földi világot, de gondoskodott arról, hogy ne maradjunk egyedül: a Szentlélek által itt van közöttünk Isten. A pünkösd nagy üzenete ez: Nem vagy egyedül! Isten mindig veled van, és a Szentlélek által megérthetjük Isten nagy dolgait. Az első pünkösd igazi robbanás volt. Történt valami, aki átformálta a tanítványokat, és a pár napja szétfutó és tagadó férfiak egyszerre bátran néztek szembe a zsidó és római hatóságokkal. Bátran vallották meg, hogy Jézus a Messiás, a zsidóság ősi álmának beteljesedése! Azon a bizonyos első pünkösdön három ezer ember ismerte fel ezt a nagy igazságot és lett tanítvánnyá. Létrejött a keresztyén egyház. Az új hívők csoportja a hatóságok bosszúságára gyarapodott. Ahogy Jézus előre megmondta, az üzenete bejárta a zsidók földjét, majd a Földközi-tenger medencéjét. Kevesebb, mint egy emberöltő alatt eljutott Rómába, a büszke császárvárosba is. Egy olyan korban, ahol vallások tucatjai születtek és tűntek el, a keresztyénség világméretű jelenséggé vált. Azóta százmilliók számára vált élő valósággá, hogy Jézussal találkozhatunk és nem vagyunk egyedül. A pünkösd üzenete számokra is ez: Nem vagy egyedül, nem leszel magányos. Nyisd meg a szívedet Isten előtt.

Muci András szerkesztő

Kedves Olvasó!

Egyre bonyolultabbá váló világunkban lassan már elképzelni is nehéz, hogy mire ébredünk másnap reggel. Szinte percenként változik a „szín” körülöttünk, amihez képest Madách: Ember tragédiája szinte óvodás mesének tűnik.

S hogy miért írtam le a fenti sorokat? Elég, ha csak utalok néhány dologra: bróker cégek csődeljárása; egyre fokozódó elvándorlás szűkebb hazánkból, városunkból; menekültek tömeges bevándorlása hazánkba; görög válság; keresztyének üldözése, tömeges lefejezése Közel-keleten. Mintha minden a feje tetejére állt volna az utóbbi hónapokban. Ám ebben a szüntelen változó, sokszor sokkoló világban mégis van egy biztos pont, ahová, vagy még inkább: Akihez odafordulhatunk, Akit gyermeki módon megszólíthatunk, kezét megfoghatjuk.

Az elmúlt hetek ünnepi alkalmai, Nagypéntek, Húsvét, Pünkösd, Szentháromság vasárnapja mind Őreá, a Szeretet Istenére irányította a figyelmünket, Aki „**úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.**”

Ez lehet mindannyiunk reménysége ebben a különös világban, amiben élünk, ahová gyermekeink, unokáink születnek, s ahol holnap és holnapután, jövőre és évek, évtizedek múlva is meg kell találnunk a helyünket, be kell tölteni küldetésünket, szembe kell nézni a pillanatnyi kihívásokkal. S ahhoz, hogy mindez sikerüljön, ne felejtünk el élni a nekünk adott lehetőséggel: nem nekünk, magunknak kell mindezt megtenni, hiszen Jézus Krisztus által élő, megbonthatatlan közösségben lehetünk Istennel, Aki minden körülmények között megőrzi és megtart bennünket.

Az előttünk álló nyári időszakban se mulasszuk el felkeresni az Ő hajlékát, hogy Igéje és Szentleke által épüljünk és erősödjünk!

Katona Gyula lelkipásztor

Áldás – Békesség Istentől!

Köszöntöm a kedves testvéreket!
Év vége van.

Még mielőtt valaki azt gondolná, hogy eltelésztettem a dátumot, vagy rosszul néztem a naptárt, nos nem. Az iskolai évnek van vége, a szokásos kellékekkel, ballagással, bizonyítványok elkészítésével, évvázorral, a középiskolásoknál érettségikkel. Mindenki teszi a dolgát, és még néhány nap, beköszönt a vegytiszta vakáció. Megérdemelten mennek pihenni azok, akik tavaly szeptember eleje óta az iskolánkban, az iskolánkért dolgoztak, ideértve a tanuló diákságot is.

Összintén szívből tudjuk azt kívánni nekik, hogy az a néhány hét, amit nyári szünetnek hívunk, tartalmas, kulturált pihenéssel teljen el, akár itthon, akár külföldön. Használják ki a pihenés adta lehetőséget, rekreálódjanak, pihenjék ki az iskolai év fáradalmait, megpróbálta-

tásait, hogy aztán 2015 szeptemberében újult erővel tudják elkezdni az új tanévet. A nyári szünet pedig mindenkinek úgy teljen el, ahogyan azt eltervezte.

Maradjon meg mindenki a nyári hónapokban is hitében, próbálja meg erősíteni azt, mivel a hitéletben nincs szabadság, és nincs pihenés. Bárhol is legyenek, a hitükről soha ne feledkezzenek meg. No és a középiskolából elballagott diákokon kívül természetesen mindenkit viszsza-vissza.

A presbitérium és a magam nevében ezúttal hadd köszönjem meg e jelen írással is minden iskolai dolgozónak, és minden diáknak a magunk mögött hagyott tanév dolgos, és tanulással telt napjait.

Ehhez had adjak egy bibliai idézetet is: „Seregek Istene, fordulj hozzánk! Tekints le az égből, lásd meg, és gondozd ezt a szőlőt! Oltalmazd, amit jobboldal ültettél, és a fiút, akit magadnak neveltél.” /Zsolt. 80. 15.-16./

A fentiek reményében, és hogy majd szeptember elsején ekként köszönthes-sük egymást: boldog új évet kívánok!

Dr. Petneházi Zsigmond egyházközségi gondok

A menekültkérdés margójára

A jelen írás idején hangzik el a híradásokban, Magyarország drótkerítést épít fel több, mint 170 kilométer hosszan a magyar – szerb zöldhatár mentén. Természetesen nem határzárról van szó, hiszen a hivatalos határátkelők működnek, tehát a határátlépéshez szükséges okmányokkal rendelkezők továbbra is használhatják a határátkelőket.

Jómagam, bár korábban évekig foglalkoztam oktatói szinten a kisebbségek jogvédelmével, mégsem jogi, diplomáciai vonatkozásban kívánok most hozzászólni a kérdéshez.

A menekültügyi kérdés rendkívül bonyolult összetett folyamat, nemcsak jogilag, társadalmilag, hanem erkölcsileg is, és nagyon könnyen belesodródhatunk a frázisok gyártásába.

Azt azonban megállapíthatjuk, hogy egyáltalán nem újszerű jelenségről van szó, az emberek menekülése, vagy ahogyan egyes történelmi korokban hívják, vándorlása rendre jelen van a világban. A menekültügyi kérdés nem most keletkezett. Gondoljunk csak Szent István királyunk intelemire. Első királyunk Róma példáját hozza fel, ami azáltal vált dicsőbbé, mert «sok nemes és bölcs áradt hozzájuk különb-különb tájakról». Mert gyenge az az ország, melynek csak egy nyelve és szokása van. Ezért a király arra ösztönzi fiát, hogy gyámolítsa a jövevényeket (...»Mert az egy nyelvű és egy szokású királyság gyenge és esendő. „Ennél fogva megparancsolom neked fiam, hogy a jövevényeket jóakarattal gyámolítsd és becsben tartsad, hogy nálad szívesebben tartózkodjanak, mintsem másutt lakjanak.»

A fentiekén túlmenően és nem belebonnyolódva a történelmi korok bizonyított népvándorlásába megállapíthatjuk, hogy az emberek jórészt soha nem önszántukból és szórakozásból hagyták el a szülőföldjüket. Csakhogy néhány szélsőséges példát említünk, így volt ez, amikor az írek tömegesen vándoroltak ki az új kontinensre, Észak-Amerikába a szegénység és nélkülözés elől, de így volt ez az '56-os forradalom és szabadságharc után, amikor 200 ezer magyar polgár hagyta el az országot, a politikai és jogi megtorlástól tartva, és talált többségében új hazára, még akkor is, ha tudjuk, HAZA csak egy van.

A menekültügyi kérdéshez szorosan kapcsolódó kisebbségvédelmi kérdések pedig az első világháborút követően váltak aktuálissá, majd a második világegyeztetést követően az Egyesült Nemzetek Szervezete felismerve a menekültügy rendkívüli és állandóan meglévő fontosságát, menekültügyi főbiztosságot, pontosabban Menekültügyi Főbiztosi intézményt hozott létre. Ez 1951 óta működik,

és igyekszik gondoskodni a menekültkérdés humánus és jogszerű megoldásáról.

A bevándorlás kérdésében, legyen az illegális, vagy legális, egy biztos és félreérthetetlen jogforrás ugyanakkor mégis van, és ez pedig a Szentírás.

Engedjék meg, hogy most egy kicsit ezzel foglakozzak.

Jézus maga az evangélium. Ez ugyebár nem közhely. Jézus konkrét tevékenysége között mindig megtaláljuk a hátrányos helyzetű, kítaszított emberek iránti gondoskodást. A Máté evangéliumának 25. 34.-36. részében ezt olvashatjuk:

„Akkor így szól a király a jobb keze felől állókhoz: Jöjjetek, Atyám áldottai, örököljétek a világ kezdete óta számotokra elkészített országot. Mert éheztem és ennem adtatok, szomjaztam és innom adtatok, jövevény voltam és befogadtatok, mezítelen voltam és felruháztatok, beteg voltam és meglátogattatok, börtönben voltam és eljöttetek hozzám.”

Majd így folytatódik a 41. versben:

„Akkor szól a bal keze felől állókhoz is: Menjetelek előlem, átkozottak, az örök tűzre. Mert éheztem és nem adtatok ennem, szomjaztam és nem adtatok innom, jövevény voltam és nem ruháztatok fel, beteg voltam, börtönben voltam és nem látogattatok meg.”

Számomra félelmetesek ezek a mondatok. Azon túlmenően, hogy félelmetesek ugyanakkor őszinte gondolkodásra és állásfoglalásra is késztet.

Nekünk keresztényeknek elsőrendű feladatunk, hogy Jézus Krisztust szeressük nemcsak magunkban, de embertársainkban is egyaránt. Egészen biztos, hogy ezen szeretetre méltó embertársaink között vannak a vándorlók, a menekültek, akik megkísérelnek szabadulni abból a helyzetből, amiben ők kilátástalanságot, pusztulást látnak. Lehet, hogy ezek az emberek másként imádják az Egyistent, mint mi keresztények, de egészen biztos hallottak már a krisztusi igazságról és magáról Jézus Krisztusról, és a keresztény egyházról is.

A keresztény egyház egyik alapvető funkciója, hogy kiterjessze a befogadás lehetőségét és testvéri szeretettel várjon minden népet, különbségtétel nélkül, és hirdesse mindenkinek János apostol szavait: „Az Isten szeretet”. Jézus, amikor feltámadott azzal küldte el az apostolokat, hogy menjenek el, és tegyék tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélek nevében. Valamint tanítsák őket mindarra, amit Jézus megparancsolt nekik, mert ebben az esetben Jézus velük lesz minden napon a világ végezetéig. /nem szószerinti idézete a Mt. 28. 16-20 verseinek/

Pünkösdkor az apostolok bátran és lelkesen elindultak, a Szentlélek ereje által győzedelmeskedtek kétségek és bizonytalankodások felett, és nyilvánvaló lett, hogy igehirdetésüket mindenki megértette a saját nyelvén. Így kezdettől fogva a keresztény egyház – ekkor még csak egyház - egy olyan magába fogadó közösséggé vált, aminek szíve korlátlanul nyitva áll mindenkinek az egész világon. Ez a küldetés már kétezer éves múlttal rendelkezik.

Na de akkor mit tegyünk a csak ez évben Magyarországra eddig érkezett félszáz ezer menekülttel. Kik ők valójában? Ténylegesen is menekültek, vagy olyanok, akik a jobb élet reményében erednek útnak nagyon messziről. Egyesek Nigériából, mások Eritreából, Szíriából, Irakból, Afganisztánból, Koszovóból.

Persze a fentebb már említett istváni kort, és a 21. századot nem lehet összehasonlítani, mint ahogy a 10. század világ népességét sem a maiakkal, és persze az aktuális háborúk borzalmait sem.

A statisztikai adatok szerint a világban mintegy hatvanmillió ember van „úton”. Elképzelhetetlen mennyiségű emberáradat. Jómagam korántsem tudok egyetérteni azon megnyilvánulásokkal, amelyek arról szólnak, hogy még mindig nem beszélhetünk humanitárius katasztrófától. Álláspontom szerint a humanitárius katasztrófa nem létszámfüggő. Én már azt is humanitárius katasztrófának tartom, hogy a menekülő koszovói anya, átérve a zöldhatáron Magyarország területére, ahol nyilvánvalóan már kissé biztonságban érzi magát, a végső erejét kihasználva, lerogy egy vízi műtárgy köpadkájára, és megszoportatja csecsemőjét. Nem a szoptatás, hanem a helyzet látványa szörnyű, és szívbemarkoló.

Nem tudom mi lenne a megoldás, mint ahogyan azt sem tudom, - legfeljebb csak sejtéseim vannak arról – hogy a kerítés meg fogja e oldani a problémát? Gyanítom, hogy nem, mint ahogy az elszánt menekültöt sem fogta meg a magyar-osztrák határvonalon felállított vaskerítés, vagy a kelet-berlini fal.

Biztos, hogy kellenek államközi együttműködések, jogi szabályok a jelenlegi menekültügyi kérdés megoldásához, de az is biztos, hogy a keresztény szellemiségű többségi társadalom az evangélium rendelkezéseit ebben a kérdésben sem hagyhatja figyelmen kívül.

Bízva abban, hogy az előttünk álló probléma megoldásában az Örökkévaló is segítségünkre is lesz, kívánok kellemes nyári időtöltést minden egyháztagunknak és olvasónknak.

Dr. Petneházi Zsigmond gondok

Lehetséges az „egyszemélyes” pünkösöd is

Pünkösöd hétfőjén Katona Gyula prédikált a békési református templomban. Saul megtérésén keresztül mutatta be, hogy Isten miként tudja átformálni az embert.

Saul, a tanult rabbi, a régi vallási hagyományok nagy tisztelője és követője harcot indított azok ellen, akik Isten akaratát és megoldását ismerték fel a keresztre feszített Jézus Krisztusban. Emberileg nem volt esély, hogy a tisztánlátás embere legyen. Az Apostolok Cselekedetei 9. fejezetében arról olva-

sunk, hogy miként találkozott Saul a damaszkuszi úton a feltámadott Úr Jézussal. Ez már jóval a pünkösdi események után történt. Az első pünkösdkor a mennyei erő akkor áradt ki, amikor a tanítványok együtt tudtak várakozni és egy akaraton imádkozni. A passzív együttléte aktív cselekedet követte, és Isten egyháza elkezdte a munkáját. Isten tesz kivételt, és „egyszemélyes” pünkösdi megtapasztalások is vannak, erre példa Saul megtérése. A fontos kérdés az, hogy mit tegyék ezek után? A legfontosabb: el kell ismerni Isten ve-

zetését, és el kell indulni Isten megújító kegyelme felé. Engedjük, hogy Isten határozza meg az útirányt! A „vereség” Isten Lelkének győzelme az életünkben. Saul élete belül koldusélet volt, de végül megtérése után megkapta a legnagyobb ajándékot, a Lelket. Miután elfogadta a bűnbocsánatot, megkeresztelkedett, hitt Istenben, elment a hívőkhöz. és hirdette nekik, hogy a feltámadott Jézus erősebb volt nála. „Lehet egyszemélyes pünkösöd is, de fontos, hogy tudjunk másoknak is bizonyosságot tenni.” – fogalmazott Katona Gyula.

Konfirmációi ünnepséget tartottak a reformátusok

A konfirmáció a kora újkorban jelent meg a protestáns egyházakban. Lényege: a még öntudatlanul megkeresztelt csecsemők 12-13 éves korukban saját maguk jelentik ki, hogy megerősítik (konfirmálják) szüleik és nagyszüleik ígéretét, hogy a református egyház hűséges tagjai lesznek.

Május 17-én délelőtt 14 fiatal tett vallást a gyülekezet tagjai előtt református hitéről és kötelezte el magát Jézus Krisztus követésére.

Az igehirdetés szolgálatát Fehér Csaba református lelkész végezte Józsué könyve 24. fejezete alapján. Józsué volt Izrael vezetője a honfoglalás idején, de nem volt sem gazdagabb, erősebb, jobb, mint bárki más. Abban volt különbség, hogy komolyan vette Istent. Nem volt könnyű időszak ez, de teljes szívvel és lélekkel szolgálta az Urat. Hitte, hogy Istennel

elő kapcsolatra lehet lépni. Isten ezért tudta őt használni. A felolvasott igében elhangzik az idős Józsué arra hívja fel Izrael közösségét, hogy „még ma” döntsenek arról, hogy melyik istenséget követik, de és a családja az Urat szolgálják. Fehér Csaba elmondta: fontos a személyes hit, és a konfirmáció alkalmával ennek kinyilvánítása történik. A konfirmáció nem egy út vége, hanem a Jézus által is említett „keskeny út” kezdete. Sokan nem törődnek a konfirmációval, és elmaradnak a gyülekezetből. Az elmaradásnak sok oka van. Azóta nem sokat változott a világ, hiszen ma is sok bálvány van. Igaz ember igaz fogadalmat tesz,

és tartja magát ehhez. Fontos a döntés, „még ma” meg kell azt hozni. Minden kevésbé fontos dolgot fel kell áldozni, ami fontos, azt pedig előtérbe kell hozni. Józsué egész élete Jézusra mutatott, ebben Jézus előképe volt. Józsué abban a tekintetben is példakép, hogy komolyan vette Istent. Az ige üzenete: egyre jobban el kell merülni a hívő életben.

A gyülekezet nevében dr. Petneházi Zsigmond gondnok (az egyházközség világi vezetője) köszöntötte a gyülekezet új, felnőtt korúvá nyilvánított tagjait.

Az istentisztelet zárásaként a gondnok vezetésével a konfirmáltak részt vettek az úrvacsorai közösségben is.

Isten közelében tudhatom magam

Népes húsvéti gyülekezet előtt hirdette Isten Igéjét a református templomban Katona Gyula békési vezető lelkész.

Igehirdetésének alapigéje Anna éneke (1Sám 2) volt. Mondanivalóját három téma köré csoportosította: mit jelent a halál, az élet és Isten közelében lenni. Jézus feltámadásával minden más megvilágításba került, a halált is másként értelmezzük. A páska és a húsvét nem vér nélküli ünnepek, a halál angyala Egyiptomban elpusztította azokat, akiknek nem volt megjelölve a háza, de ma is háborúk, értelmetlen balesetek, tragédiák, terrorista akciók árnyékolják be az ember életét. Húsvét nem érthető meg a halál nélkül, hiszen komolyan kell venni az előzményeket. Anna is úgy érezte, hogy meddősége miatt a halál veszi körül, de végül a gyerekszüléssel átélte az élet csodáját. Isten a veszett ügyeket élettel tölti meg, felfedezhetjük az életre hívó Istent. Az embereknek ma is az a baja, hogy nem tudnak mit kezdeni az étellel, és végletekbe esnek. Isten akar-

ja és munkálja az életet. Isten közelében megérthető mindez, ahogy Anna is átérzte Isten közelségét. A feltámadott Urat megtapasztalva már nem lehet úgy beszélni, mint korábban, az Isten nélkül élt éveinkben. Ezért volt az, hogy az első keresztyének is a hét első napján, vasárnap ünnepelték az Urat. – mondta Katona Gyula. Az istentiszteleten a református általános iskola harmadikosai, az alsó tagozat énekkara és a gyülekezet énekkara szolgált.

Élő és másokat is életre vivő hit

Olyan keresztyén élet a kívánatos, amely nem csak elvan, mint a befőtt a polcon, hanem másokat is élő hitre vezet – fogalmazott Fehér Csaba református lelkész a pénteki iskolai istentiszteleten

Május 22-én reggel emlékezett meg a békési Szegedi Kis István Református Gimnázium, Általános Iskola, Óvoda és Kollégium pünkösdről. Az ígét Fehér Csaba református lelkész hirdette az Apostolok Cselekedetei 19. fejezete néhány verse alapján. Arra a kérdésre kereste a választ, hogy miként kerülhetünk élő kapcsolatba Krisztussal? A történetben szereplő efezusi gyülekezet még nem ismerte a Szent Lelket, nem is volt hatékony a munkálkodásuk. Pál beszélt nekik a Lélekről, akivel betöltekeztek, és életük gyümölcsözővé vált. A Szent Lélek által kerülsz kapcsolatba Istennel, nélküle a keresztyén életed száraz marad. Az élő és másokat is életre vivő életet adja meg a Szent Lélek – fogalmazott Fehér Csaba.

Az ünnepi műsort a 10.A osztály adta. Ennek keretében a Szent Lélek eljövételéről szóló prófécia és a pünkösdi történet is megszólalt. Elhangzott: „A pünkösöd arról beszél, hogy Istent a legteljesebb módon ismerhetjük meg. Az Ószövetség népe jól ismerte a gondviselő teremtető Atyát, aki Augustus császár uralkodása idején elküldte a világba a Fiút, Jézus Krisztust. Azt is mondhatjuk, Isten megtestesült és közöttünk lakott. Miután Jézus elvégezte a munkáját, elhagyta a földi világot, de gondoskodott arról, hogy ne maradjunk egyedül: a Szentlélek által itt van közöttünk Isten. A pünkösöd nagy üzenete ez: Nem vagy egyedül! Isten mindig veled van, és a Szentlélek által megérthetjük Isten nagy dolgait.”

Megyei bizottsági ülés Békésen

Kihelyezett bizottsági ülést tartott június 1-jén Békésen a református egyháznál a Békés Megyei Önkormányzat Közgyűlésének Társadalmi Kapcsolatok Bizottsága.

A bizottság beszámolót kapott a tavaly támogatott civil szervezetek munkájáról, valamint a megyei egyházak tevékenységéről. A bizottság a Békés megyei egyházakkal, civil szervezetekkel és nemzetiségekkel foglalkozik fő profilként.

Számos kihelyezett ülés lesz 2015-ben

is. Júniusban Békés volt a célpont, augusztusban Battonyára látogatnak. A bizottság feladata a közgyűlés elé kerülő anyagok véleményezése, valamint a megyei önkormányzat társadalmi kapcsolatainak ápolása. A bizottság tagjai: Mucsi András elnök (Fidesz-KDNP), Takács Ferenc alelnök (Fidesz-KDNP), Simon István Tamás (Fidesz-KDNP), Sinka Imre (Jobbik), Árgyelán György (DK).

A bizottsági tagok meglátogatták a református templomot és szétnéztek a gimnáziumban is.

Köszönjük

a BékésMatrix vállalkozásnak, hogy rendelkezésünkre bocsátotta a lapban megjelentetett fényképeket!

Békés
MATRIX
www.bekesmatrix.hu
Békés Internetes Közösségi Oldala!

Emlékez(z)ünk! – Hatszáz éve égett el a máglyán Husz János

Július 6-án lesz hatszáz éve, hogy 1415-ben megégették Jan Hus (magyaros formában: Husz János) cseh teológust, akiben egyházunk egy jelentős előreformátort tisztel. A középkori egyház számos pontos összefonódott az államhatalommal, de úgy is fogalmazhatunk, hogy az egyház volt a keresztyén vallás szervezett formája, amely láthatatlan szövetségként fogta egybe évszázadokon át Európát. Mindez azzal járt, hogy az állam „rátelepedett” az egyházra, azt hatalmi támaszként használta. A keresztyén teológia és erkölcs is átalakult, deformálódott az idők folyamán. Az egyházban bűvópatakként végigjelen volt az evangéliumi mozgalom, az a törekvés, hogy a keresztyéniség térjen vissza szelle-

mi gyökereihez, térjen meg bűneiből. A szervezett egyház „természetesen” veszélyt látott az ügybuzgó prédikátorokban, akik a hivatalos tanítást megkérdőjelezték. Írásunkban Jan Hus cseh prédikátorról emlékezünk meg.

Hus szellemi elődje az angol John Wyclif (1331-1384) egyetemi tanár volt. Alaptétele az volt, hogy a Szentírás Isten Igéje, kijelentett szava, amelynek abszolút tekintélye van az egyházban, a tanításokat is arra kell alapozni. Minden hitigazság forrása a Biblia, és ha a pápák és zsinatok határozatai nem azon alapulnak, akkor csupán emberi alkotásoknak kell őket tekinteni. Az egyház tulajdonképpen a kiválasztottak közössége. Ezen a ponton Augustinushoz és pre-

destinációs tanához kapcsolódott. A katolikus hierarchiát és a pápaság intézményét elvetette, mivel a Biblia csak presbiterekről és diakónusokról tud. A pápáról azt mondta, hogy maga az Antikrisztus, Jézus az egyház igazi feje, aki nem adott elsőbbséget Péternek, a pápa hatalma tehát nem tőle, hanem Nagy Konstantin császártól ered. A papság szentelése, az ordináció nem igazolható a Bibliából, tisztük csak szolgálat és nem uralkodás. Csak a keresztséget és az úrvacsorát ismerte el szentségnek, de azt mondta, hogy az úrvacsora csak jelkép, nem válnak a jegyek Jézus Krisztus valóságos testévé és vérévé a misében. Elutasította a szektáknak minősített szerzetesrendek, kanonokok lé-

tét, a szentek, ereklyék, képek tiszteletét, a fölbegyónást, a bűcsút, a nagy számú ünnepeket. A latin nyelv helyett az angolt szorgalmazta az istentiszteletben. Wyclif a halála miatt nem tudtak bosszút állni, de híveit, a lollhardokat kíméletlenül üldözték. 1401-ben olyan törvény született, hogy meg kell égetni őket, mint eretnekeket. A mozgalom a XVI. századig fennmaradt. Wyclif tanai nem csak Angliában, hanem Európa más területein is megjelentek. A legnagyobb hatást mégis Csehországban érték el, ahonnan számos diák utazott a szigetországba egyetemi tanulmányok folytatására. Innen mint az evangéliumi eszmék lelkes hívei tértek haza. Az 1369-ben született Jan Hus, azaz Husz János szegény családból származott, Prágában pap és egyetemi tanár lett. 1405-ben az érsek zsinati prédikátorrá nevezte ki. 1402-ben jutottak el hozzá az angol pap iratai, amelyeket elfogadott, de nem értett egyet pl. azzal, hogy az úrvacsora csak jelkép, és Krisztus nincs jelen a jegyekben. Vallotta az átlényegülés tanát, de követelte a két szín alatti áldozás bevezetését. Az egyházi visszaélések ellen felemelte a szavát, az egyház megtisztítását és szegénységét követelte, így pl. javaslatot tett az egyházi vagyon elvételére. Azt mondta, hogy az egyház feje Jézus Krisztus, nem pedig a pápa vagy Szent Péter. A pápaság emberi eredetű intézmény, az egyházi hierarchiát pe-

dig el akarta törölni. Elsődleges tekintélyt a Szentírásnak tulajdonított, amelyet lefordított cseh nyelvre, és célja annak elterjesztése volt az egész országban. Prágában a Betlehem-kápolna lelkésze volt, ahol cseh nyelven prédikált. A prágai egyetem német többsége eretnekségként ítélte el 1403-ban a professzor 45 tételét, de ennek ellenére nem gyengült meg a pozíciója, bár az érsek 1408-ban visszavonta a zsinati prédikatori kinevezését. Amikor 1409-ben már három pápája is volt az egyháznak, Vencel cseh király a semlegesekhez csatlakozott, amit a cseh tanárok és diákok üdvözöltek. A német tanári kar és a német diákság erre elhagyta az oktatási intézményt, és létrehozta a lipcsei egyetemet. Az új rektor Husz lett, akire a pápai követ 1411-ben pápai átkot mondott ki. Husz ekkor vidékre távozott, ahol a tanai még jobban terjedtek. Tartózkodási helyén jött létre Tábor városa. Luxemburgi Vencel képtelen volt kezelni a kérdést, ezért német-római királyi bátyjához fordult. Luxemburgi Zsigmond, a birodalom ura a konsztanzi zsinat elé idézte, az úthoz pedig királyi menlevéllel látta el. Ennek ellenére Konstanzban letartóztatták és eretnekperre indítottak ellene (1414). Zsigmond először ki akarta szabadítani, de aztán feláldoztak a „békesség” oltárán. 1415. július 6-án megégették.

Mucsí András

Csoportos keresztség a reformátusoknál

Idén május 31-re esett az egyházi esztendő „ünnepes félélének” utolsó eseménye, Szentháromság vasárnapja. Az istentisztelet keretében csoportos keresztlőre és felnőtt konfirmációra került sor. A megkereszteltek nagy része iskolánk tanulója, a három felnőtt kon-

fírmált pedig gimnáziumban tanul.

Az istentisztelet igehirdetését Katona Gyula esperes-lelkipásztor tartotta. Az Apostolok-Cselekedetei 3. fejezet első tíz verse arról szól, hogy Péter apostol meggyógyít egy sántát. Mint mondta, az ember a hitéletben egyre tisztábban

lát, megismerjük, majd egyre jobban megértjük Isten akaratát. Az igazi nagy fordulat akkor következik be, amikor felismerjük, hogy Isten közel jött hozzánk. Péter és a tanítványok is megharcoltak ezért a felismerését, mert Jézust csak mint a megígért Messiást vallották meg, de nem látták meg benne magát Istent. Erre csak pünkösdkor, a Szentlélek vételekor került sor. Azon a helyen, a templom mellett nem csak a sánta gyógyult meg, hanem Péter és János is. Péter ezután nem csak hitével, hanem cselekedeteivel is bizonyosságot tett Jézus mellett, János pedig megtanulta, hogy el kell vállalnia a rá osztott szerepet még akkor is, ha éppen nem kell semmit tennie egy helyzetben. A fontos a belső, erkölcsi növekedés. A sánta nem csak testileg gyógyult meg, hanem a mózesi törvények már megengedték, hogy a gyógyult életével Istent is szolgálhassa. Katona Gyula arra is felhívta a figyelmet, hogy az engedelmeskedő tetteknek tartalommal kell megtelepedni.

Az istentiszteletet szeretetvendégség követte a templomkertben felállított sátrak alatt.

Lekció: Jn 1, 43-51.
Textus: I.Móz 28. 10-23.

Kedves Testvérek!

Egy több ezer évet átívelő útra hívom a gyülekezetet. Egy útra, mely habár meszerően hosszú időt ölel át, mégsem nevezném mesebelinek. Sőt, azt mondom inkább, hogy veszélyes, tétje van. Az út elején találkozni fogunk minden olyan emberi tulajdonsággal, amit mi, keresztyén emberek rossznak vélünk. Egy gyarló, kimondottan emberi, és minden erőfeszítés nélkül átélhető út ez.

Találunk majd rajta önzést, gyarlóságot, csalást. Minden eszköz megengedett, bármi felhasználható a céljaink elérése érdekében. Ezen az úton nincs megalkuvás, hiszen a cél az mindennél fontosabb. Becsületnél, családnál, hagyománynál.

Azonban látni fogjuk, hogy amikor főhősünk eléri a hön áhított célját, akkor útja egyszer csak kudarcba fullad. Minden addigi mások ellen elkövetett vétek, amelyeket eddig szépen maga mögé dobott, mert nem akart vele foglalkozni, az hegyre nőtte ki magát, és rá omlik, mint egy lavina.

Ezután következik az egyedüllét, a tanácstalanság, a kétségbeesés, a veszélyekkel való szembenézés. Ez az út az alapigénken felolvasott pillanatig a Jákób útja volt. De azt is mondhatnám, hogy ez az út a mindenkori csaló embernek az útja. Felolvasott alapigénken ennek az útnak egy sorsdöntő, illetve sorsfordító momentumát hallhattuk mindannyian az imént.

Azért sorsfordító, mert az elmondottak után az út egy pontján megkezdődött egy felemelkedés és hálaérzet. Annak a felismerése történt itt, hogy ezen az úton is ott van Isten, akinek terve van az emberrel. Így az út további részén teljesen kicserélődve, és Isten által megáldva járhatott tovább Jákób.

Ha ismerjük Jákób történetét, akkor tudjuk, hogy megvolt mindene egy nyugodt, boldog élethez. Ám nem hagyta nyugodni, hogy nem az övé az első szülöttségi jog, és hogy nem az övé az atyai áldás. Ezért, habár testvérét Ézsaut illetve volna mindkettő, Jákób a legaljasabb eszközöktől sem félt visszariadni, hogy megszerezze szívének ezt a két vágyát. Becsapta és kihasználta testvérét és édesapját is. Féltérőgott mindent, ami tisztességes, csak hogy az övé legyen a jog és az áldás. Ennek eredményeképp menekülnie kellett otthonról.

Rá kellett döbbsennie arra, hogy az álnokul kicsikart atyai áldás nem okoz neki már semmi örömet, és az alapigénken olvasott álom után arra is ráébredt, hogy mennyivel inkább többet ér ennél az Istentől kapott áldás és ígéret, hiszen gyarló útja értelmet és Isteni kegyelmet kapott.

Testvérek, ez az út a mi utunk is, és hadd tegyem hozzá, hogy lehet a mi utunk is a folytatásban is. Ennek kezdetét könnyedén felismerhetjük a saját életünkben is, és nem nehéz beleképzelni magunkat a sötét szakaszaiba sem. Az önzést, a csalást, a gyarló emberi tulajdonságokat mindannyian ismerjük. Adtunk is belőle és kaptunk is. A család, a becsület, a hagyományok sem olyan sérthetetlenek sokszor számunkra, mint amilyen fontosnak szoktuk máskor tulajdonítani.

E miatt azt is bizonyíthatom, hogy a mélypontok is ismerősek az életünkben. Ugyanis ha az előző felsorolásból magunkra ismertünk, és bevillantak emlékek, képek, akkor elkerülhetetlen, hogy egyszer ezek összegyűljenek és szépen maguk alá temessenek bennünket. Azt hiszem, hogy esendő emberként ezek inkább tények és megállapítá-

sok, mintsem megkérdőjelezhető dolgok.

A kérdés az, hogy amikor eljutottunk a mélypontra, akkor megláttuk-e ott Istent? Képesek voltunk-e arra, hogy észrevegyük a segítő szándékát, amivel felemel, amivel megáldja további életünket? Képesek voltunk-e meglátni azt, amit a történetünk olyan szépen megmutat nekünk, hogy egy emberi útból isteni lett? Az esetett ember ígéretet kapott Istentől: „veled vagyok”, „megőrizlek téged”, „nem hagyalak el”. Jákób, amikor szembesült ezzel az ígérettel és az Isten jelenlétének félelmetes dicsőségével, akkor megijedt.

Amikor oda jut egy élet, hogy rádőlnek eddig halmozott bűnei, akkor igazán ijesztő lehet az a felismerés, hogy Isten még ekkor is vele van. Látam és éreztem is már ilyet, és azt kell, mondjam, hogy ilyenkor nagyon össze is tudunk zavarodni, ahogyan maga Jákób is nehezen tudott felocsúdni a hallottak után.

Azonban a felismerés Jákób-ot rögtön tette készre. Két dolgot tett. Először is emléket állított, vagyis azt a követ, amely előző éjjel a feje alatt volt, felállította és leöntötte olajjal, hogy el ne feledje: Ez a hely Isten háza és a menny ka-

puja. Nem tett semmi új keletű dolgot Jákób. Nem egy egyedi esetről van itt szó Palesztina térségében. Ilyen emlékhelyeket, azaz maccébákat gyakran állítottak, amikor az emberek valamilyen Isten-élménynek lehettek a tanúi, illetve Isten nagy tetteire kívántak megemlékezni.

Ezt követően pedig fogadalmat is tett Jákób az Úrnak: Az Úr lesz az Istene, akitől bármit is kap élete során, hálából mindig odaszánja annak tizedét.

Testvérek, a mi utunknak is lehet egy ilyen fordulata. Ugyanis a Jákób álmában szereplő lépcső, amely összeköti a földet az éggel, többé már nem korlátozódik az ígéret földjére. Már nem csak a választott nép, már nem csak a zsidóság részesülhet benne. Ezért is olvastam fel a lekióban Jézus Krisztus szavait: „meglátjátok a megnyílt eget és az Isten angyalait, amint felszállnak, és leszállnak az Emberfiára.” Az Ábrahám-nak, Izsáknak és Jákóbnak adott ígéret Jézus Krisztusban teljesedett ki az egész világ számára. Már Jézus az a kapocs, aki összeköti a földet az éggel! De maga az ígéret az azóta sem változott:

Veled vagyok, amikor azt érzed, hogy már senki más nincs melletted. Ha egyedül ér-

zed magad, és beleborzongsz a magány tudatába, jusson eszedbe, hogy van valaki, aki melletted áll.

Megőrizlek téged, amikor veszélyben van az életed. Nem csak, hogy melletted áll, hanem óv is, védelmez is bennünket. Nem hagylak el, hiszen megígértem neked, hogy végigvezetlek utadon, mert tervem van az életeddel, és azt akarom, hogy ez teljesüljön. Nem csak most vagyok melletted, nem csak most foglak megőrizni, hanem melletted is maradok. Ha valóban értjük ezeket a szavakat, ha megtapasztaltuk már ezek súlyát, akkor biztos vagyok benne, hogy megértjük Jákób döbbenetét és félelmét is.

De nem mindegy, hogyan reagálunk erre az ígéretre. Valójában Jákób példáját kell hogy kövessük, és ezt követik ma is sokan. A ma embere is emléket állít, amelyre ha ránéz, ak-

kor eszébe jutnak Isten tettei és ígéretei. Kell, hogy valami emlékeztessen bennünket, feledékeny embereket. Békés város lakói kiváltképp kézenfekvő emléket állítottak ennek kapcsán. Elég, ha csak rápillantunk templomunk homlokzatára, máris eszünkbe juthat minden, amiről ma itt szó van. Felnézünk templomunkra, és elolvashatjuk: *Ez a hely Isten háza és a menny kapuja*. De nem az impozáns méretei miatt, hanem a sarokkő miatt, aki maga Jézus Krisztus. Jusson mindig eszünkbe a nekünk szóló ígéret: „veled vagyok”, „megőrizlek téged”, „nem hagylak el”.

A másik dolog a Jákób által tett ígéret Istennek. Elköteleződött Isten mellett. Testvérek, csak akkor lesz áldás az életünkön, hogy ha mi is neki engedelmessé válunk, és megfogadjuk, hogy csak Ő lesz a mi Istenünk.

Nagyon sok más istent tu-

dunk még felhalmozni az életünkben, aminek odaszenteljük magunkat. Ilyen a siker, a karrier, a pénz, az idő. Csak hogy a leggyakoribbakat emeljem ki. Ezek a halott és tehetetlen istenek képesek teljesen maguk alá gyűrni minket. Képesek halott létükre teljesen elterelni figyelmünket az élő Úrról. Ha pedig csak Ő marad, akkor kérdések és kétségek nélkül oda is fogjuk szánni magunkat neki. Nem fog fájni, ha Istennek szentelünk az időnkéből, a munkánkából, a pihenésünkéből, az egész életünkéből. Az ilyen életen ott lesz Isten áldása, mert az ígéret ma is működik, ma is ugyanolyan aktuális, mint akkor.

A kérdés csak az, hogy halod-e? A kérdés az, hogy életutadat a Jákóbéhoz képest az álom előtt vagy az álom után járod? A harc, önzés és kétségek útját választod, vagy az Istenét?

Az előbbiről tudjuk nagyon

jól, hogy nehéz. Belátható időn belül biztos bukás a vége. De áttatni még lehet magunkat.

Az utóbbi az Isten útja. Tudjuk, hogy ez sem könnyű. Tudjuk, hogy Jákóbnak sem jött helyre az élete egy szempillantás alatt. 20 kemény évet kellett még dolgoznia, közben pedig tűrnie, hogy most vele történik mindaz amit régen ő maga tett meg a családjával. De tudta, nem felejtette el, hogy Isten ott van vele. Emlékezett az ígéretre: „veled vagyok”, „megőrizlek téged”, „nem hagylak el”.

Ahogy az előbb is említettem már – de azt hiszem, nem tehetem elégszer – ez az ígéret ma is szól. Lépünk rá erre a több ezer év óta tartó útra. Az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak elhangzott szavak a mi életünkben is áldássá lehetnek. Ne mi legyünk azok testvérek, akik lemaradnak erről!

Molnár Máté

Próbázás és fogadalom tétel a 175. számú Bocskai cserkészcsapatban

2015.06.13-án került sor a 175. számú Bocskai cserkészcsapat próbázására.

Évről évre a próbázás során kérdezik vissza az őrvezetők a gyerekektől az év alatt elsajátított ismeretanyagot játékos formában. Idén a Gru című rajzfilm alakjai elevenedtek meg és kíváncsiak voltak többek közt a gyerekek népdal tudására, elsősegély ismereteire; és arra, hogy a papír, üveg illetve PET palack hulladékot melyik színű szelektív hulladékos kukába raknák. Az évszázados táborútra a fogadalom tétel próbája után került sor. Szokás szerint ezt, egy táborúti műsorral nyitottuk meg, majd kezdetét vette a szalonna és kolbász sütögetés. Az aktuális tűzfelelős gondatlansága miatt, a tűz, hol égett, hol csak nagyon-nagyon füstölt, és be kell vallani, egy-két szalonna is lehullott a nyársról és a lángok martalékká vált. A vacsora után finom üdítőkkel csillapítottuk a szomjun-

kat, a vércukor szintünket pedig mézes puszedlivel, süttivel és keksszel emeltük tovább. A szombat estét a mindenki számára ismerős „Jó munkát! Jó munkát! Jó éjszakát!” jókívánsággal zártuk, s ezek után mindenki a saját ágyában nyugovóra térhetett az aznap szerzett próbajelvényével.

Igyekeztem én is időben elaludni, mert következő nap került sor az újoncpróbát tett kiscserkészek templomi fogadalom tételére, akik közt,

nem melleleg, az általam vezetett Bika őr is ott volt.

A fogadalmukat a már fogadalmat tett cserkészek is megerősítették, majd az avatottak nyakába a vezetők felhelyezték a zöld nyakkendőt az őrvezetők által készített nyakkendő gyűrűvel együtt. Ezek után imádságban kértük Isten áldását az avatott cserkészek elhatározására.

Írásomat a fogadalom szó értelmező kéziszótárbeli meghatározásával zárom,

ugyanis úgy gondolom, hogy ez adja vissza legteljesebben azt, amit írni szeretnék róla:

„A fogadalom az ember alapvető igazságérzetéből születik, és Istennek megfontoltan és szabadon tett ígéret, valamely lehetséges és a kötelező mértéket meghaladó jóra.” A Szentlélek segítse ifjú cserkésztestvéreimet ezen a szép, de göröngyös úton, amelyre most ráléptek!

Pap Zsuzsanna öv.

Húsvét másodnapja vendégprédikátorral

Április 6-án, Húsvét második napján Jánk Alexandra ötöd-
éves teológus hallgató prédikált a békési református templomban.

Jánk Alexandra Gyulán él a családjával, ott végezte iskolai tanulmányait, jelenleg pedig a Debreceni Református Hittudományi Egyetem ötöd-éves hallgatója. Vasárnap a vidéki szórványokban és az esti békési istentiszteleten szolgált, hétfőn pedig a templomi istentiszteleten prédikált. Igehirdetésének alapigéje János evangéliuma 20. fejezet 11-18.

verse volt. Mária Magdolnának az üres sír minden volt, csak nem a reménység jele. Azon gondolkodott, hogy ki vihette el Jézus testét. A Messterrel együtt a saját sorsát is eltemette. Az üres sír csak fokozta a kétségbeesését, Jézus testét kereste. Az emberi élet íve is a sír felé mutat, és a szemünk csak a fejéig lát el. Ez a valóságnak csak az egyik oldala, hiszen a feltámadott Jézus mögöttünk is megáll és nevünkön szólít bennünket. A feltámadott megjelenése együtt jár az elhívással és a küldetéssel is. Nem csak Má-

ria Magdolnára bízott üzenetet Jézus ott abban az órában, hanem ez ránk is érvényes.

Húsvét üzenetének mi is a részesei vagyunk – hallottunk a teológus szájából.

Presbiteri konferencia Gyulán – Újabb határon átívelő együttműködés jött létre

Dr. Fekete Károly tiszántúli püspök meghirdette új kezdeményezését („Hirdesd az Igét!”), amely az igehirdetés fontosságára hívja fel a figyelmet. Ennek jegyében került megrendezésre Gyulán az egyházmegye újabb presbiteri konferenciája május 9-én. Dr. Tóth János, a Magyar Református Presbiteri Szövetség Békés megyei területi elnöke köszöntőjében elmondta: a Vizsolyi Biblia 425. évfordulója van, de hálát adhatunk a tavaly megjelent Revideált Új Fordítású Bibliáért is. Az Úr szolgálai azon fázognak, hogy minél közelebb kerüljön hozzánk az írott Ige.

Elmondta: a presbiteri szövetség már több romániai református egyházmegye presbiteri szövetségével is együttműködik, de ez az együttműködés kibővül a Kalotaszegi Református Egyházmegyével. A 14 ezer lelkes kis magyar közösség hidat képez Belső-Erdély és a Partium kö-

zött. Az erről szóló dokumentumot Békés megye részéről Katona Gyula esperes látta el a kézjegyével.

Dr. Fekete Csaba, a debreceni Nagykönyvtár munkatársa a Vizsolyi Biblia születéséről tartott előadást. A reformáció korában a lakosság nagy része analfabéta volt, és az volt a szokás, hogy a lelkészek egy-egy fejezetet olvastak fel az istentiszteleten a Bibliából, majd azt magyarázták. Ma sem tudjuk pontosan, hogy ki fordította a Vizsolyi Bibliát, de arról nincs szó az első kiadás előszavában, hogy az teljes mértékben Károli Gáspár munkája lett volna. Egy 19. századi kutató felismerte, hogy ez legalább három személy munkája volt. Méliusz Juhász Péter, a nagy magyar reformátor lefordította Jób könyvét, valószínűleg ez került bele a Károli-szövegbe is. Károli előtt egyébként számos magyar fordítás készült kisebb-nagyobb részekből. Mivel nagy munkáról van szó, biztosan voltak előkészületek, kerestek korábbi kéziratokat. Az Újszövetség egy ember keze munkája volt, ezt a stílus elárulja, de a Zsoltárokat is valószínűleg egyetlen ember magyarította. Vizsolyban volt

egy Rákóczi-kúria, ott folyt a munka, hiszen ez költséges vállalkozás volt, és kellett egy patrónus. Méliusz Juhász Péter is lefordította teljes Ószövetséget, de a kézirat pénz hiányában az asztalfiókban maradt és elkallódott.

Dr. Pecsuk Ottó egyetemi oktató a bibliafordítás kérdéseinek rejtelseibe avatta be a hallgatóit. A Biblia Isten kommunikációja az emberrel, minden nyelven élő és ható, átlépi a nyelvi határokat. Éppen ezért is fontos a helyes fordítás, amely egyúttal magyarázás is. Már az ószövetségi korban is megjelent a fordítás szükségessége: a fogásból hazatérő zsidók arámul beszéltek, le kellett fordítani a héber szöveget. Fontos elvárás a Bibliával szemben, hogy érthető nyelven szólaljon meg. Számos világvallásban csak a szent nyelven „működik” a kijelentés, de ez a keresztyéniségnél más. A fordítók előtt több szempont is van. Van, aki úgy véli, hogy ragaszkodni kell a Szentírás szövegéhez, annak szerkezetéhez, de ennek veszélye éppen az, hogy a Biblia más nyelvi struktúrában született, mint a magyar, fennáll annak a veszélye, hogy nem érti meg az olvasó a szöveg mon-

danivalóját. A másik fordítói felfogás szerint el kell szakadni a szavaktól, és a modern, beszélt nyelv képeivel kell megmagyarázni a szöveget. Az első bibliafordítások nagy jelentőséggel bírtak minden nemzetnél, hiszen ezek a szövegek meghatározták a nyelv későbbi gondolkodásmódját, sok szó és kifejezés pedig átkerült a Bibliából a köznyelvbe. Ez nincs másként a magyar nyelvénél sem. Mitől jó egy fordítás? Először is, legyen pontos és hűséges, másodsorban legyen érthető, természetes és olvasható. Az is fontos azonban, hogy méltóságteljesen és szépen hangozzon. A magyarban évszázadokig a Károli Biblia volt a meghatározó, bár azt többször átdolgozták. A jelenleg Károliként ismert Biblia az 1908-as kiadás. Az 1947-1975 között elkészített protestáns új fordítás is eredetileg Károli-revizióként indult, de aztán új változat készült. Ezt 1990-re átdolgozták, majd 2014-ben is megjelent egy átdolgozás. Emellett más fordítások is megszülettek: egy amerikai bibliaársulat adta ki a népszerű Egyszerű Fordítást, de a katolikusok, a Hit Gyülekezete és a zsidók is kiadtak saját fordításokat.

Szegedi Kis István díjas: Szabó Viktória

Május 2-án délelőtt adták át a református gimnázium legrangosabb kitüntetését, a Szegedi Kis István Díjat. Ezt Szabó Viktória kapta, aki a szegedi orvosi karra készül. Az elmúlt négy év tapasztalata alapján úgy gondoltuk, nem is lehetne méltóbb jelöltem e díjra, mint Szabó Viktória. Kitűnő bizonyítvánnyal jeleskedik, immáron 12 éve. Kiváló tanulmányi teljesítménye mellett lelkes közösségi embert ismerhettünk meg benne. Az évek során kivívta mind társai, mind tanárai elismerését.

Kilencedik és tizedik évfolyamosként első helyezést ért el a Polgár Lajos Emlékversenyen természet-tudomány szekcióban. Részt vett

a Curie Kémia Verseny területi fordulóján és az Irinyi János Országos Középiskolai Kémia Verseny megyei fordulóján. 2013-ban az Irinyi János Országos Kémia Verseny megyei fordulóján III. helyezést ért el.

Nem ismer lehetetlent, mindent teljes erőbedobással végez. Ezt igazolja az is, hogy a 10. évfolyam végén kémiából tett jeles érettségi vizsgát. A 11. évfolyam végén német nyelvi érettségien kapott jeles érdemjegyet. Végzősként német nyelvvizsgával bővítette a sikeres vizsgái számát. Jövőbeni terve az orvosi pályáról szól. Ehhez még kémiából és biológiából kell emelt szinten érettségit tennie.

Liszes Bálint BÖDE díjas

gát tett, amelyből az egyik emelt szintű. Minden évben eredményesen vett részt a Kazinczy Ferenc Szép Magyar Beszéd Versenyen, idén az országos döntőbe jutott, amelyet Győrött rendeztek. Az énekkari munkájáért is különdíjat kapott. Az énekkarral Belgiumban is képviselte

Liszes Bálint (13.B), a Szegedi Kis István Református Gimnázium végzős tanulója kapta a Békési Öregdiákok Egyesületének díját.

Bagita Attila osztályfőnök elmondta: kilenc éven keresztül jeles vagy kitűnő tanulmányi eredményt ért el, két előrehozott érettségi vizs-

iskolánkat. A Bartók Kórus basszus szólamának vezetője. Rendszeresen végez szociális munkát: felolvas az idősek otthonában. Bálint érett személyiség, a legkomolyabb az osztályban tanuló fiúk között. A helyi zeneiskola növendéke volt, rendszeresen képezte magát a zene terén.

Szilágyi Dávid (12.C) a Szegedi Kis István Református Gimnázium kiváló sportolója

Mezőtúrról került Békésre. Dávid kézilabda válogatott korcsoportjában. Többszörös Országos Bajnok. Társai, tanárai szeretik. Az egyesületében, ahol egyre többet játszik a felnőttek között meg vannak elégedve munkájával. Ha továbbra is szerény és szorgalmas marad sikeres pályafutás vár rá.

Elért eredményei, a teljesség igénye nélkül:

- Ifjúsági Európa Bajnokság 2. hely
- Nb1/B junior bajnok (2x)
- Református Országos Kézilabda Bajnok (4x)
- Református Országos Kosárlabda Bajnok
- Lengyelország nemzetközi torna 1. hely
- Nb1/b junior bajnokság gólkirály
- Református Országos kézilabda legjobb játékosa (2x)

Nagy Csaba (12.C) a Szegedi Kis István Református Gimnázium Kiváló sportolója (megosztott díj)

A békési Karacs Teréz Általános Iskolában kezdett kosárlabdázni. Hamar kitűnt tehetségével, szorgalmával. Jó tanuló volt és szorgalmasan edzett. Minden edző hasonló mentalitású játékosról álmodik. A sok munka eredményeként, ma már korosztályának egyik legjobbjá. A békési NB I B-s férfi kosárlabda csapat keretének állandó tagja. Legjobb eredményei:

Református Középiskolák Nemzetközi Kosárlabda Bajnoksága: 2. hely, All Star csoport tagja (2013)

Református Középiskolák Országos Kosárlabda Bajnoksága: I. helyezés, legtechnikásabb fiú játékos díj (2014)

Református Középiskolák Országos Kosárlabda Bajnoksága: I. helyezés, a bajnokság legjobb fiú játékosa díj (2015)

Református Középiskolák Országos Kézilabda Bajnoksága: I. helyezés (2013)

Gyülekezeti anyakönyvi hírek (2015. március 30 – 2015. június 23. között)

Megkereszteltettek: Keller Dominik, Brád Esther Susan, Okányi Csaba, Víg Emese, Czira Dorina Gréta, Szekerczés Károly, Fejér Alexa Mercédesz, Fekete Réka, Fekete Boglárka, **Juhász Dorka, Lovas Cintia Adél (Murony), Vincze Viktória (Murony)**, Varga Marcell (Kamut), Varga Máté (Kamut), **Ökrös Tamás**, Vigh Dávid, Füredi Péter, Balog Sándor László, Bozsányi Elemér Junior, Szalkai Gergő, Czövek Petra, Nyíri Zoltán, Hegyesi Sándor Mihály, Tóka Zoya Evolet, Majernik János és Szabó Barnabás (Bélmegyer).

Felnőttkereszttség vastag betűvel szedve.

Konfirmáltak: Balogh Sándor, Bíró Boglárka, Czira Barbara Ninetta, Fekete Dániel, Foltin Zsolt, Hegyesi Anna, Izsó Borbála Julianna, **Juhász Dorka**, Kocsor Tímea, **Lovas Cintia Adél (Murony)**, Polgár Sára, Szatmári Fanni, Tóth Evelin, **Vincze Viktória (Murony)**, Medvegy Zsasklin (Kamut), Szodorai Tamás (Bélmegyer), **Ökrös Tamás**, Balogh Anikó, Balogh Edina és Klenóczki Petra.

Házasságukat megáldatták: Veres Gábor és Balla Katalin, Czira László és Molnár Tímea, Vass István Péter és Károlyi Anett Tímea.

Elhunytak: Kis Lászlóné Ilyés Anna (87), Szák-Kocsis László (71), Dr. Szabó Imréné T. Nagy Zsófia (83), Nyeste István (74), Kocsor Sándor (64), Szabó János (81), Vass Istvánné Kertész Zsófia Erzsébet (59), Julia Hieromymi Bogdán Julianna (99), öz. Faragó Andrásné Ágotai Eszter (77), öz. Mucsi Gáborné Sas Mária (88), Vetési János (89) – Kamut, Kis László (93), öz. Szabó Ferencné Püski Eszter Piroška (81), Szabó István (77), Varga Imre (80), öz. Liskai Istvánné Czövek Erzsébet (86), Bécsi László (75), András Béláné Püski Erzsébet Jolán (86), öz. Fekete Sándorné Püski Anna (92), öz. Nagy István Gáborné Szabados Mária (81) és Lip-ták-Lukácsik Mária (70).

Jézus mondta: „Én vagyok a feltámadás és az élet. Aki hisz énbenem, ha meghal is, él, s aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha.” (Jn 11,25-26.)

Egy kamion burgonya érkezett a Békés megyei reformátusokhoz

Dr. Kocsis Attila a koordinálásban részt vevő iskola igazgatóhelyettesével, Pálné Kis Eszterrel egyeztet.

Május elején a Magyar Református Szeretetszolgálat egy kamion burgonyát juttatott el Békés megyébe. Katona Gyula esperestől megtudtuk: országsszerte 12 kamion krumplit osztottak szét országsszerte a református gyülekezetek bevonásával. A Békési Református Egyház-megyében Békés koordinálta ezt a munkát. A helyszín a gimnázium udvara volt. Dr. Kocsis Attila a szeretetszolgálat programfelelőse is el-

jött Békésre. Megtudtuk: a tél folyamán 250 tonna almát osztottak szét Magyarországon. Az újabb, burgonyára vonatkozó felajánlás szintén 250 tonnát tett ki. Az adományt nagycsaládosok vagy kisnyugdíjasok kapták meg, de református szeretetotthonok és református iskolákban tanuló gyerekek szülei is részesülhetnek az ajándékban. Családonként 30 kg-ot lehetett igényelni. A burgonya vetőmagként is kiváló volt.

Békés Szeretethíd 2015.

Békés város református diákjai híresek az aktivitásokról. Beszédes lehet a sok eredmény, amit református gimnáziumunk sporttagozatosai értek már el az évek során, vagy a cserkészcsapatunk mozgalmas élete. Hosszasan lehetne még sorolni, de talán egyszerűbb röviden annyit írni, hogy az otthon ülés és a lustaság nem a békési fiatalok jellemzője. A 2015-ös Szeretethíd meghirdetése után a fent leírtak miatt hamar megtelt a listánk neveivel. Egyetlen egy dolgot tűztünk ki célul az idén, lefestjük a templomunk kerítését.

Első olvasatra talán nem hangzik nagy feladatnak, de a Békési református templom körül 2 méter magas és 100m

hosszú kovácsoltvas kerítés van, három nagy és két kiskapu társaságában.

A munkát egyik hozzáértő presbiterünk felügyelte és koordinálta. Így két nap alatt elkészült az kerítés, a gyülekezet és a város nagy öröme. 30 diák és 8 felnőtt vett részt a munkálatokban. A péntek délután szó szerint az összecsiszolódás jegyében zajlott, hiszen drótkéfével és csiszolópapírral láttunk neki a munka első fázisának. Szombaton az egész napot együtt töltöttük, közös ebéddel, este pedig közös szalonnasütéssel. Mindannyian jól éreztük magunkat. Már a jövő évi szeretethíd munkálatain gondolkozunk.

Molnár Máté